

МАЛИЙ

ЯК НЕ СТАТИ САТАНІСТОМ

Частина друга*

І сказав Господь Бог у серці Своїм: «Не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисл серця людського – зло від юності його».

Біблія, книга «Буття», гол. 8 ст. 21

Саниче, я за свою дружину порахую Настю. Привіт Настя! Ось вирішив написати тобі. Довго не наважувався, але добрі люди здивували мене зробити це. Знаєш, Настя мені так не вистачає тебе, твого веселого обличчя, твоїх оповідань, твого тепла, сміху. Я часто сиджу і згадую, як нам з тобою було добре, ми були сповнені романтики, ми просто літали в хмарах, не звертаючи уваги на все навколишнє. Ми були чудовою парою, парою, якою інші закохані могли б позаздрити. Ти ж була королевою для всіх хлопців нашого міста, а я був гроза всіх дівчат. Пам'ятаю, як ми з тобою познайомилися - це було на танцях, спочатку зізнаюся, ти не справила на мене ніякого враження, але згодом я почав відчувати, що ти мені подобаєшся і дуже подобаєшся, ну а потім надалі, коли нас звела доля більше ближче, я зрозумів, що люблю тебе.

Перебуваючи біля тебе, я забував про наркот, який я приймав. На думці у мене була тільки ти. Але коли я залишався один або в колі друзів, я знову починав курити траву та сигарети, пити спиртне, і токсикоманити, я ненавиджу себе за це, тому що я не хотів. цим я розлучив нас, розірвав ті прекрасні стосунки між нами. Надалі справа дійшла до того, що я просто не міг зупинитися, і наркоманив все частіше і частіше, ось тут і почалися мої поневіряння лікарнями, родичами, але нічого не допомогло. І тут мені порадили звернутися до Благодійного фонду тверезості ім. Геннадія Шичко, я просто не очікував, що все бажання наркоманити піде так швидко. Клуб вчить усьому, вчить життя.

І знаєш, Настя там ще вчать, як повернути втрачену любов , так що чекай на мене і, як кажуть, я повернуся, і дай Бог все у нас буде добре.

Доброго дня, Максе! Я тобі писав не вірити ні сатані, ні Христу в тому світі (прочитай притчу №24 і ти все зрозумієш). Ти писав про любов – це ж чудово жити з любов'ю в серці. От і живи з цією любов'ю. Проси Бога, щоб він послав тобі кохання. Бог є любов! І він дає це кохання. Я ще ніколи не чув такого виразу: сатана є любов. Чекай свого кохання, - вона обов'язково з'явиться. Удачі, Санич.

Привіт, Санич! Ти запитуєш про значення притчі №24 – я не знаю, як вони номеруються, завтра спитаю тебе і відповім. І ще ти пропонуєш будувати прибудову, але зараз я не можу, т.к. влаштовуюсь на роботу, і я навіть не знаю, чи зможу я ходити в клуб.

Лист батькові.

Привіт тату, сьогодні отримав від вас з мамою листа і вирішив відповісти, та й за програмою треба написати тобі листа. У мене все добре. Сьогодні з Іллею розмовляли на рахунок роботи, як би влаштував, ну він вам додому зателефонує, після того як все вирішиться. Завтра ми ще маємо переговорити з директором, а потім він поїде до Верхотур'я. За програмою робота у мене йде відмінно, 18 днів не курив, потім 1 раз все ж таки відважився і знову починаю все спочатку.

* Продовження, початок див. в дн. № 44, частина перша.

Знаєш, тато мені дуже важко на душі, лише через те, що я не вибачився перед тобою, я хочу це зробити в листі, адже з чогось треба починати виправлятися. Вибач мені тато за мою поведінку, і що через мене ти сильно захворів. Напиши мені, як у тебе нога – стало легше чи так само? Будь ласка, одужуй, намагайся більше радіти і бути абсолютно

спокійним, щоб нічого не турбувало тебе, лише цим можна вилікуватися, адже заболіла нога на нервовому ґрунті. Знаєш, татусь перед сном слухаю твій голос на касеті і плачу, він пробирає душу наскрізь, і я усвідомлюю, що після того, що ми пережили, я люблю тебе більше і більше. Ви з мамою та Анею найдорожче, що я маю на землі. Але й, перебуваючи тут, тату, я дуже полюбив клуб і хлопців, які в нього ходять. Клуб взагалі став для мене якимось символом, символом надії та кохання, адже саме він знову повернув мені принади життя і показав, що воно прекрасне. Як я вдячний йому за це і звичайно я дуже, дуже вдячний вам за те, що ви не дали мені тієї свободи, щоб я занапастив себе. Ще раз дякую вам за все, міцно цілую, обіймаю, люблю. Максим.

Обов'язковий щоденник

За добу провів нормально, якщо не вважати, що знову посварився з сестрою. Докори совісті перед батьками та близькими. Каюсь і сповідаюсь, щодня, звертаючись до Бога. Духовна робота над собою – це щоденник, клуб та різна література.

Доброго дня, Максе! Притчі номеруються за щоденниками.

1. Що записано на касеті (голос батька)? Лист батькові сильний – молодець!
2. Чому ти зазвичай лаєшся з сестрою? Щоденники, ти сам повинен помітити, стали кращими, багато нових думок! Ти починаєш міняти свою свідомість! Тільки не зупиняйся! До зустрічі у храмі. Приходь, чекаю. Санич.

Привіт, Санич! Голос батька (тата) на касеті – це основний текст, який вони мені записали разом із мамою. А з сестрою, Санич, лаюся зазвичай через її нерозуміння до мене, адже ти напевно знаєш, коли на душі накопичилося, важко тримати це всередині, у моєму випадку це спогад про чорне минуле, про потойбіччя. Хотів їхати на 8 березня додому – побути з мамою, а вона мені не дозволяє. Так, я і сам з нею поводитися нормально можу доти, поки вона не починає показувати, хто тут старший, що дуже мене дратує і дратує. Навіть зараз сиджу пишу, а вона тут бігає, куражиться: «Я старша», і ставиться до мене, як до маленької, 7-річної дитини. Просто, часом навіть буває прикро до сліз, адже цим вона занижує мене, чим я є насправді. Багато було таких і подібних випадків, що можна списати кілька аркушів, наводячи ці приклади.

Щоденник наркомана №15

1. По-моєму Санич, я вже писав, хто мені приніс біль – це мої друзі, які начебто мали допомогти в ту хвилину, коли я послизнувся і впав. Але вони навпаки - впевнений обговорювали мене за очі, та навіть і в обличчя - хоча самі теж наркомани. І слова: ось ти нюхаєш! Зовсім перестав приходити до нашого кола. А в цьому колі також голка, трава, колеса і т.д. І що найбільше мене ображало, що я в їхніх очах наркоман, токсикоман, а вони ні, кажучи словами хибних переконань. Ображало ще й те, що я пив, накурювався набагато менше їх останнім часом – ще тоді я вже зрозумів, як шкодить спиртне, трава, сигарети. Ще ображало й те, що вони кажуть: адже нюхати бензин це останнє. А коли починаєш їм говорити про їхні пристрасті, що це те ж саме, вони категорично заперечують і те, що вони це роблять заради отримання задоволення - потикати, подурити, помріяти (трава), зловити галюник, а я то робив це заради спілкування з духами, поки не став, майже повністю залежить від сатани. Та ще я не можу не згадати про сатану, який теж завдав мені багато болю впереміж із радістю. Можливо, він і обманював мене, але навіть на нього я не тримаю зла, а просто вчуся обминати його. Так само мене обманювали банчили анашою, та навіть не сказати, що банчили, що настояли, а так сміття. Нещодавно писав, що бив мене батько, але його я розумію, так само розумію і матір, яка частіше за батька прикладала мені. Але я навчився терпіти біль ще в дитинстві, у мене був друг, який сказав, що біль це фігня, потрібно тільки навчитися не думати про неї, не помічати, а я ще додавав трохи свого – думав про щось дуже приємне, і удари батьків просто йшли до неodrуженої. А так мене ніхто не бив, не рахуючи бійки, та й бився я лише один раз у житті. Але дуже серйозно і мені потрапило, але я його можна сказати відмочив. Взагалі намагаюся уникати бійки, намагаюся все зам'яти базаром - адже ці роки мав красномовство, яке напевно не мав ніхто з моїх ровесників і друзів. Та й раніше, коли всерйоз займався карате, дав присягу. Бійка - тільки в крайньому випадку, адже протягом усього навчання тренер наш вселяв це.

Зради, Санич, поки що не зустрічав і не виявляв за моїми рідними, близькими, знайомими. І щодо любові може бути вчинок, про який я писав зроблений Настей (вона проігнорувала мій потяг до неї після багатьох лікарень) – це і є зрада, та швидше за все це так, адже вона цим розірвала ту тоненьку ниточку, яка все ще залишалася між нами. І досить великий час ввела мене в помилкове переконання: «А навіщо любити?»

Ну, а про дружбу я вже писав, що друзі зрадили мене. Зараз вірних друзів можна перерахувати на пальцях однієї руки – це ти Санич, Сергій, Антон, один із моїх двоюрідних братів, який допомагав батькам рятувати мене і, напевно, тато – адже ми з ним із мого дитинства найбільші друзі. Звичайно, я прощаю тих людей, які мені зробили погано, адже без прощення і немає того життя, і без прощення немає Раю, якого ми прагнемо, напевно сильніше, ніж до життя.

Перед вчорашнім ГОНОм на куриво я не зміг встояти – це навіть не був ГОН, а звичка (автомат). Ну а сьогодні приходив сатана і нав'язував мені думку про нюхання, але я звернувся до Бога, і він зник з поля зору і слуху. Ще коли приходив ГОН я уявляю, що я вже перебуваю в цьому сп'яніння і стає так нудно від того, що знову забрудниш свою душу в бруді, що потім знову будуть погано, депресія і залишається тільки думка «Ну на фіг!» Надійшов лист від батьків. Мама пише, що майже кожен день ходить до церкви і молиться за мене і що о. Веніамін теж. Вона все передала йому, і він сказав, що добре, що я в тебе. Ну а детальніше розповім, як він на це прореагував, коли зустрінуся з ним сам.

Лист синові.

Привіт сину. Знаєш, тебе ще немає на світі, та я ще й сама дитина, але ти вже є в моєму серці. Часто я уявляю, що виховую тебе воістину пацаном, ти вмітимеш у мене все і, звичайно, я постараюся ні в чому не відмовляти тобі. Я хочу подарувати тобі кохання, якого б не було ні в кого, кохання та дружба між сином і батьком, на мою думку, це так здорово! Мені хочеться вкласти все, що я вмію і знаю в тебе і щоб ти сам досяг ще чогось більшого. Знаєш, сину, мені не вдалося обійти чорну сторону в моєму житті, я потрапив під вплив наркотиків, і мало не загинув через них, якби на моєму шляху не зустрівся фонд Шичко, який дав мені руку і підняв мене на ноги, дякую йому за це. Звичайно, хотілося написати ще щось, але ти ще навіть не з'явився на світ, і ще не подарував мені тих вражень, які я міг би занести до мого щоденника.

2. Я прощаю: Саньку, Ваню, Саню, Петю, Андрія, Рустика, Андрія. Не можу зрозуміти дядька Мишка, я виправдав би його, але таку жорстокість, яку він виявив до мене, не прощають, я думаю. Так, я його обдурих, що піду до школи, а сам пішов нюхати, та я був під його відповідальністю, т.к. жив у нього в Галичі (перед тим, як приїхав до клубу). Але побити мене так, як б'є пацана на вулиці мужик, по-моєму, це надто, та й хто він мені, лише дядько, якого я з дитинства терпіти не можу. Я навіть дав собі зарок, що йому помщу, т.к. він порушив мені якийсь орган в організмі (у животі), довго боліло, і був рідкий випорожнення. Мама, тато, сестра, близькі – своїм нерозумінням стосовно мене, але їх я прощаю, та й пробачив уже давно.

3. Хотілося б ще раз попросити прощення у батьків і близьких, у Бога та Його Сина.

Друг Саня – вибач

Друг Санька – вибач

Брат Саня – вибач

Вчителі – вибачте

Друг Сергій – вибач

Друг Антон – вибач

Дівчата, яким розтрощило серце – вибачте, так вийшло, бачить Бог, не хотів.

Особливо хотілося б у сестри – вибач Аня, і ще раз у батьків – мамо, тато вибачте, що я такий.

Привіт Макс!

1. Ти давав зарок - помститися дядькові Мишкові, що зараз у тебе по відношенню до нього?

2. Ти в думках мстиш йому? Обов'язковий щоденник у тебе сильний.

3. Як ти вважаєш, як відрізнити свою думку від думки, яку на тебе навіює сатана? Успіхів. Санич.

Привіт Санич!

1,2. Щодо дядька Миші – у своїх стосунках до нього я не показую нічого поганого, а навпаки, я йому сказав, що ти молодець, що вчинив так і що я його повністю розумію. Хоча в думках і в душі було абсолютно інше, і я пообіцяв собі, що в цьому житті чинитиму підло по відношенню до нього. А в тому житті я примушу його каятись, і не так як це робить Бог, а як сатана. І знаєш Санич, він настільки схиблений на містиці, на сатані, що, напевно, хоче більше в пекло, ніж до раю, він так мене дістав, що я йому втомився розповідати про все, у нього аж дах з'їхав, а мені навіть було смішно і приємно - тому що він сильно мене ображав цим і так набридав.

3. Відрізнити думки сатани від моїх мені робить великої праці, т.к. мої думки дещо гірші, ніж його, у сенсі примітивніші, та й настільки ми знаємо один одного, що для мене почало приймати його думки за свої – все одно, що я б сказав метод, за яким ви лікуєте – це я вигадав, т.е. е. настільки знаючи його промову, його думки, я можу відрізнити їх від своїх, та й не сам уже, що ніби щось приєднується до тіла, до думки, і стаєш настільки впевненим у собі, у своїх думках, що так і хочеться їх виплеснути на оточуючих.

Щоденник №13. Лист матері.

Добридень Мамо! Зараз я працюю над шаблем, де треба написати тобі листа, втім, це вже давно треба зробити. Стільки всього хотілося б тобі написати, хотілося б вибачитись за свою недавню поведінку – пробач мені мама, адже настільки я втягнувся в наркоти, що якби не було тебе, я б, напевно, давно вже пропав. Адже ніхто інший мене не намагався врятувати, як ти, спочатку ти просто виховала мене словами, ну і іноді по-старому (ременем), і коли почала помічати, що цього недостатньо, стала вдаватися різними заходами зі словами: «Доки я жива, наркоманити ти не будеш». У моєму тодішньому стані мені навіть здавалося це смішно, але зараз я розумію, що це просто було в мене бензинове божевілья. Зараз тверезими думками я розумію, що це не просто слова, і те, що я зараз припинив це здебільшого твоя заслуга. Адже ти плакала через мене ночами, ти молилася Богу і Пресвятій Богородиці за мене, ти працювала з раннього ранку до пізнього вечора, тільки для того, щоб я був ситий і одягнений. Ти повністю витратила себе на мене, і що отримала у відповідь, окрім образ і того, що я знову продовжував робити своє. Пробач мені за все матусю, що я був такий, що не цінував твоє кохання, твоя праця. Тільки зараз я усвідомив, як я був не правий і несправедливий до тебе, мені дуже важко, і я не зможу пробачити себе доти, доки ти не станеш такою, як була раніше – такою ж здоровою та щасливою. Ну, мабуть, найголовніше, що накопичилося в душі за ці тверезі дні, я написав, а про все інше поговоримо, коли приїду. Ну, а поки до побачення, я тебе люблю і цілую.

2. Коли почнеться ГОН, хотілося б зустрітись з тобою Санич, о. Веніаміном, з хлопцями з клубу та ще з моїм другом Сергієм, про якого я не раз говорив тобі та писав.

3. Куди я піду на сповідь і на причастя, якщо буде ГОН – та я чомусь ніяку церкву, і її служителів не сприймаю, бо нашу Верхотурську, і хотів би бачити на місці о. Веніаміна. А в житті я сповідався б тобі, бо дуже сильно довіряю і сподіваюся.

Привіт Макс! Коли ти прощаєш когось, ти прощаєш насамперед себе.

1. Як розумієш?
2. Що означає покаєння сатани? Це залякування?
3. Що ти зараз читаєш із Нового Завіту? У п.№13 пиши конкретно, який термін вирішив залишити.
4. Як зрозумів?
5. Напиши, які ти маєш друзів? Кого ти хотів би бачити своїм другом?
6. З ким би ти хотів створити мікрогрупу? У суботу підемо до храму, я чекаю на тебе. Успіхів. Санич.

*Якщо я при цьому спілкуюся із сатаною
через мішок, то він приносить у 3, 4, 5 разів болі
фізичної та моральної, чим може принести жива людина.*

Привіт Санич!

1. Так, Санич, я сам відчув на собі, що коли когось прощаєш, прощаєш насамперед себе. Але щоб повністю пробачити себе, потрібно, щоб і ті люди, яким я приніс біль, теж вибачили мені.

Саниче, раніше я писав про покаяння сатани, зараз я змінив свої переконання, і вважаю, що це мало ймовірно, адже, коли він приходив до мене, у мене виходило, його якось смикати. І щоб спілкуватися зі мною, йому з сатани було необхідно перетворюватися знову на Денніце, і тим самим він ставав добрішим. Можливо, насправді, а може, й ні – це відомо тільки йому і Богові зі Своїм Сином. Але пам'ятаю, що я писав на рахунок замучування, може бути те, що він приносив мені пекельний біль і те, що я метався між Небом і Землею (Расм та Адом). І знаєш Санич, я вважав себе так, мабуть, і зараз вважаю себе мучеником, бо я пройшов через реальне Пекло з Хрестом Божим і вірою в нього. Були моменти, що мені не тільки в цьому житті не хотілося жити, а й у тому світі, хотілося просто випаруватися. Це не передати словами і не написати на папері, як було тяжко і фізично, і морально. Коли ти спілкуєшся із сатаною, Добрі Сили тиснуть на тебе, т.к. спілкування з ним доводить до наїздів на Господа і Святих, а коли служиш Богу, тут уже сатана діє, але вже набагато жорсткіше. Якщо я при цьому спілкуюся з сатаною через мішок, то він приносить у 3, 4, 5 разів фізичний і моральний біль, чим може принести жива людина. Ще раз кажу, що страждань тих не передати. Досі згадую, як каражився у сльозах, перебуваючи в глухому куті, з якого тоді виходу не було. Та й зараз, тільки перебуваючи тут, я менш спокушуємо. Знаєш Санич, змінити переконання це добре, і це дуже допомагає, але все ж таки коли знаходишся між небом і землею, при постійному накладенні думок, від яких фізично болить голова, причому ліва сторона (сторона сатани) і чекати, що ще чекати від нього, якого ходу – це тяжко, дуже тяжко. Адже він досі не виходить у мене з голови, тільки починаєш забувати, він тут як тут і починається все знову. Та й, наприклад, Санич, я певен, що багато років ти не забув свою школу, своїх однокласників, так само й у мене, мабуть, доведеться жити з цією думкою до кінця днів.

2. Так, я зараз читаю Новий Завіт, але читаю Його потроху, т.к. стала погана пам'ять, і погано запам'ятовується, а читаю ще від Матвія, наново.
3. Зараз, коли звернувся до віри в Бога, постараюся покинути - до кінця посту, хочу як слід постувати і до того ж, щоб цей піст був суворим. Хотів узагалі їхати додому, і йти в ліс, і пожити там хоч би тиждень. Заодно відпочити від цивілізації та набратися сил фізичних та духовних. Але їхати назад я, напевно, ще не готовий, т.к. там лише о. Веніамін по-справжньому може допомогти мені, але я можу до нього не дістатися і знову взятися за своє. Отже, треба ще багато працювати над собою, щоб я міг впевнено повернутися додому. Та й взагалі, можливо, залишусь тут у Єкатеринбурзі, вчитимуся, а у Верхотур'ї їздитиму тільки як у гості до рідних. Не загадуватиму, надалі подивимось. Та й якщо мені залишатися там постійно, то рано чи пізно мої переконання зміняться знову так само, як вони у мене змінилися зараз, хоча хтозна. Я зараз на щаблі коливання щодо переконань, на щаблі їх зміцнення проти наркотиків, алкоголю, трави та цигарок.
4. Про друзів уже писав неодноразово. Зараз і залишишся ним, це ти, Саниче. Можливо, друг це стосовно тебе звучить якось, не знаю як. Але для мене це так. Друзі ще в мене є у Верхотур'ї – це Сергій та Антон, мій батько мені друг по життю, навіть слово не тато, а батько каже за себе. Ще є двоюрідний брат, у якого треба вибачитися, дивлячись йому в очі, бо в нашій сварці був винен тільки я. Він класний хлопець, без якого мені й раніше було б погано, коли наркоманив, та й він у іншому наркоманив разом зі мною. Але він не нюхав, він нюхав до того, як почав я. Хоча ні, коли я це робив уперше, він робив це в останній, і нас обох підвів до цього наш спільний двоюрідний брат. Уявляєш, картину з брати і все нюхають. Він був сильніший, ніж я, і зумів покинути, хоча займався цим такий самий час, як і я. А потім ми з ним накурилися, варили коноплі, рідко пили, тому що вони не збиралися. у нього була виразка. Але надалі він почав відмовлятися від цього всього, а я ні, і одного разу, коли я токсикоманив, а він не дозволяв мені цього робити, попросив, щоб я викинув мішок, але я не погодився, ми посварилися, і він пішов. Та й взагалі Санич, усіх праведників чи хоча б людей схожих на них я хотів би бачити серед своїх друзів.
5. Щодо мікрогрупи я навіть не знаю, поки ні з ким ще не зблизився так для цього. А так Саня, Ольга, Пугач, Санич вибач, але забув імена інших.

За роки свого брудного наркотичного життя я дуже багатьом приніс біль – батькам, близьким, знайомим тощо. Але не думав про це. Та я бачив, як плакала мати, але настільки був зомбований кайфом, що сльози для мене були лише водою, що текла з її очей. Я не розумів її, т.к. не розумів, що таке щирі сльози перед Богом, щирі, що просили допомоги сльози. Часом після лайок матері на мене, вона сідала на диван, у крісло і тихенько плакала, волаючи про допомогу: «Люди! Допоможіть! Господи допоможи! А я як тварюка, навіть радів, що нехай плаче, т.к. лаяла, і накричала на мене, як раптом ставало її шкода і наставало каяття, але якась сила в моїй голові знову повертала мені гнів до матері. Мама вибач мені, вибач, що не надавала значення твоїм сльозам, не звертала уваги на твоє здоров'я, яке дуже зіпсувалося за цей час, пробач за неповагу до тебе, пробач мені за все, мамо, вибач. Пробач і ти батько, болю я тобі приніс не менше, ніж матері. Ви разом переживали за мене, ти намагався тримати усі нерви, і не показувати їх ні мені, ні мамі, ні Ганні, нікому. Але бували дні, коли і ти не витримував і вибухав на мене або сідав поряд з мамою, і ви разом плакали або ти уникав себе, усамітнюючись у моїй кімнаті. Вибач мені тато, пробач, що забрав у тебе стільки здоров'я, будь ласка, вибач. Вибачте Аня, бабусю, ви пролили багато сліз через мене та через мої вчинки, які вплинули на батьків, як повільна смерть. Вибачте мені вчителя, особливо Наталя Олександрівна, адже ви навіть не викладали в мене, але теж плакали, багато розмовляли зі мною, займалися додатково, коли я відставав через свої перепустки, а я не цінував це, і дякую вам за те, що дали поштовх до мого лікування, до мого рятування від наркотиків. Санич, не знаю чому, але я забув про цю жінку і, напевно, я зателефонував би їй, якби був ГОН, і хотілося б сильніше зблизитися з нею. Вона дуже добре розуміє мене та допомагає. Вибачте ж і ви Марино Володимирівно, за моє не цінування вашого, так би мовити, милосердя до мене стосовно навчання та оцінок, які мені потрібні були для атестації. Дякую вам за те, що вірили в мене до останнього, і я впевнений, вірите зараз у мої здібності у навчанні та просто, як у людину. Просто я впав і виявився слабким, і якщо можете, ще раз вибачте. Ось пишу, згадую все це і плачу, Саниче, можливо до мене починає повертатися та людяність, яка була до наркоти. Вибач мені брат Саня, друзі Антон і Сергій, я обов'язково повернуся до вас, але повернуся вже іншим. Вибач мені Господи, т.к. віру в Тебе змішав із сатаною. Вибач, що відійшов від Тебе, пробач.

Привіт Макс! Про думки. Так, біси від нас не відчепиться все життя. Але це не означає, що ми будемо у постійному рабстві у них. Дивись, наприклад, з думками випити алкоголь. До мене раніше приходили думки випити та викликали в мене бажання. А зараз до мене приходять думки випити, а бажання мене не викликають.

1. Як зрозумів? Терміново візьми в мене щоденник №40. Ти вірно вирішив ще залишитися тут, треба зміцніти.
2. Твої думки?
3. Яка у тебе освіта?
4. Чи хотів би ти стати психологом? Щоденник №16. Чудово! У тебе зараз триває потужне очищення. Тільки не припиняй роботу над собою! Героїн та бензин – це причастя Сатани! Це ти помітив! Успіхів. Санич.

Привіт Санич! На твої запитання у цьому зошиті я тобі відповів усно. Мені 15 років, так, я хотів би стати психологом – це бажання з'явилося у мене вже давно. А думки щодо алкоголю, та навіть не хочеться згадувати про це відчуття, і знаю, що за спиртним піде і все інше. Пам'ятаєш, я говорив про гачки сатани: якщо він зачепив один, то він зачепить і другий.

Щоденник №18. Лист самому собі (відповідь на лист із дитинства).

Привіт Максиме, ось зараз сиджу і перечитую твій лист і вже з свіжішими думками хочу тобі відповісти на нього. Так, насправді добре, що я потрапив у клуб, що зустрівся з тими людьми, які мають таку ж проблему, як у мене, адже ніхто інший не зрозуміє мене так, як вони. Я радий, що познайомився з Саничем, який допомагає мені змінити хибні переконання і показати, що життя прекрасне, яким би воно не було - тверезо життя. І хочу тебе запевнити Максим, що це в нього дуже добре виходить, ось пишу ще всього 18 щоденник, а переконання стосовно наркотиків, сатани і всього поганого змінив. Ще стільки ж щоденників і, можливо, я зміцнюсь повністю, зможу стати знову хоч і старшою людиною, але все одно тобою, в плані людства і розуму. Звичайно, це неправильно, але я просто закоханий у тебе, маленького Макса. І дуже шкодую, що я не зміг утримати те,

що мені було дано від природи. Твій лист змусив мене задуматися про своє подальше життя. Я знову і знову перечитуватиму його, коли мені буде важко або почнеться ГОН – адже в цьому листі є частинка нинішнього мене. Дякую тобі Максиме, що ти намагаєшся мені допомогти з твого дитинства. До зустрічі, т.к. сподіваюся, що наші шляхи незабаром перетнуться і стануть єдиними.

2. На рахунок трави та пива, Саніче, я вже багато разів писав в обов'язковому щоденнику, що я хочу повністю бути свідомим непитушим і трава, і пиво – це пряма дорога до горілки, потім до бензину, а надалі, можливо, і до голки.
3. Сьогодні не думав про наркотики, і ДОНу не було. Приїжджала мама, багато розмовляли з нею, погуляли містом. Я хотів якнайшвидше потрапити до клубу, щоб вона подивилася, як у нас там. Саніч, що я зробив з нею, якою я був безсердечною тварюкою. Вибач мені мама.

Вибач мені мама.

Доброго дня, Максе! Якщо ти вирішив стати психологом, закінчуй 11 клас і далі навчайся на психолога.

1. Твої думки? П.№13 Зосередься на токсикоманію. Я вирішив не токсикоманити та не спілкуватися з потойбічним світом на ____ років, наркотики ____, спиртне ____, тютюн ____.
2. Як зрозумів? Чому не був у храмі? Удачі, Саніч.

Привіт, Саніч! Так я хотів би стати психологом, але для цього я спочатку хочу закінчити Автодорожній коледж, а потім уже вступати кудись вище, до вищого навчального закладу. Я вже ніби писав, що в цьому коледжі можна за 1 рік пройти програму 10-11 класів. Я вирішив не токсикоманити на все життя, принаймні постаратися. А з потойбічним світом заборонити спілкування не можу, т.к. я вже казав, що він (сатан) приходить сам. Мені доводиться при цьому звертатися до Бога, і слухати їх розмови хоч-не-хоч, т.к. мої почуття в цей момент відкриті для цього. Наркотики – так само, як із бензином, вирішив зав'язати назавжди, так само зі спиртним. Але щось не можу кинути палити, хоча спочатку зробив це з легкістю, але все-таки сподіваюся кинути.

У храмі не був, бо був дуже зайнятий. Запитання з іншого зошита:

Якщо ти кажеш Саніч, що мікрогрупа це дуже серйозна річ, то я б із задоволенням був її членом, але інші наркомани, напевно, не дуже хочуть створювати її. А в групу я б узяв багато кого: Вадика, Філіпа, Саню, той, що поїхав відкривати клуб, Ольгу, Валеру, Женю, з Настю, що недавно прийшли, ще Івана.

Героїн, ханка, бензин та ін. – це як убивці. Героїн – тато, ханка – мама, бензин – син їхній, а до вбивць я ставлюся, як до сміття. Якщо свята сім'я складається з Отця-Бога, Сина-Господа і можна сказати Святий Дух, що виходить від них – це їхній Загальний Син, адже Вони породили Його – ось до цієї сім'ї я ставлюся зі щирою любов'ю.

Доброго дня, Максе! Щоб там створити клуб, треба навчитися тут.

1. Що ти думаєш про те, щоб узяти собі новачка? Молодого (років 15)?
2. Чи проводиш ти клуби? В нас?
3. Чи знаєш ти Символ Віри? Дивись, Вірую... і в Духа Святого Господа Животворящого, що від Отця, що виходить, тобто. Дух Святий походить від Отця, а не від Сина, це християнська догматика.
П.п.13 Конкретно прописуй, який термін.
4. Як зрозумів?

Привіт, Саніч!

1. Як це взяти собі новачка? Якщо бути в нього типу наставника, допомагати йому, пояснити і розповісти йому, що не зрозуміло в програмі звільнення від усіх шкідливих звичок – то я згоден. Адже основна заповідь клубу: вибрався сам, допоможи іншому.
2. Щодо проведення клубу у нас, то я їх не проводив. Просто всі вже звикли, що проводить Саня, якщо його немає, то Пилип, а якщо ні того, ні іншого, то Іван.
3. Символ Віри – полюби ближнього як самого себе. Наша мета – навчитися любити людей, як любить нас Господь Бог.

1. Якщо чесно, нормальних, природних снів я не бачив з того часу, як почав токсикоманити. Протягом цього часу мені снилися пророчі сні. А зараз мені щонаочі сниться, що я або накурююсь, курю, частіше токсикоманю. Ці сні дуже відрізняються від природних снів, я назвав би їх, сні наяву, т.к. за них настільки відбувається все природно. Часто від них я прокидаюсь і бачу, відчуваю чи чую диявола. Напевно, протягом цих двох років, щонаочі йшло накладання чорних думок, зроблених сатаною та його наближеними. Деколи дуже хочеться побачити здоровий, природний сон, але цього не відбувається. Ще в дитинстві мені снився один кошмар, я досі не можу його зрозуміти, але я впевнений, що він має відношення до майбутнього. Бачачи цей сон, я прокидаюсь у непереборному страху, який навіть не можна пояснити, такого страху я не відчував досі. Після цього сну у мене починається марення.

Доброго дня, Максе! Новачка треба взяти і працювати з ним, як я з тобою по щоденниках. Тільки бери молодого.

1. Як зрозумів? Клуб. Терміново починай проводити клуби.
2. Як зрозумів? Молитва перед сном. Господи допоможи мені заснути без сновидінь!
3. Як думаєш?
4. У чому значення притчі №24?
5. Кого першого запрошуватимеш у мікрогрупу? Максиме, я тобі раджу попроситися в мікрогрупу сьогодні до Івана, попросись, щоб подивитися. Він сьогодні піде до Ірини. Удачі, Санич.

Привіт, Санич!

1. На рахунок новачка я зрозумів, але ж у клубі поки що немає таких молодих, та й він, мабуть, захоче позайматись з тобою, т.к. не сприйме мене всерйоз, хоч хто знає.
2. Я сьогодні вдруге проводив клуб.
3. Щодо молитви, я повністю згоден, дякую Саничу. Ось минулої ночі мені снився сон, ніби я вже третій день не їм і не п'ю, прокидався з таким ГОНОм до їжі, що хотілося залишити піст і наїстися до відвалу, але не зробив цього радий за себе.
4. На рахунок притчі №24 важко відповісти, в думках крутиться, а виплеснути не можу.

П Р И Т Ч А: Не вір сну!

До одного старця прийшов хворий чернець, що страждав від задухи горла і сказав:

- Сьогодні до мене уві сні прийшов Бог і зцілив мене.
- Богові дякуй, але сну не вір, - сказав старець.
- Як же не вірити, коли я лежав під час смерті, а зараз стою перед тобою здоровий? Як же я не дякуватиму Богові, який приходив до мене уві сні?
- А ти уяви, що одружився і вирішив випробувати вірність своєї дружини, сказав їй, що їдеш у відрядження, а сам, наклавши грим і, ставши гарнішим за себе самого, прийшов додому і почав його спокушати. А вона відкинула тебе! Так після цього ти ще більше її любитимеш. Дивись, вона ж тебе відкинула, але тебе ж і любить! Тому й кажу тобі: «Богом дякуй, а тому, хто приходив уві сні не вір!»

5. До Івана я просився, він згоден, але в них не було мікрогрупи і можливо не буде наступного тижня, т.к. Ірина працює.

Доброго дня, Максе!

1. Що в тебе з новенькою? Чи ходить вона? Брати новачка не соромся. Це дуже серйозна та потрібна річ. Приходь у суботу о 12.00 на першу зустріч мікрогрупи. Чекаю тебе. Притча №24. Сенс: не вір уві сні навіть Христові.
2. Як зрозумів?
3. Чи ти вчиш основний текст? Успіхів. Санич.

Привіт, Санич!

1. Нове дівчисько не ходить вже два дні – видно так хоче позбавитися наркоманії.
2. Щодо сну я зрозумів, що не треба вірити навіть Христу, т.к. уві сні може бути будь-що.
3. Так я майже завчив основний текст, щовечора слухаю його на касеті і читаю по 3 рази сам, і з почуттям повного задоволення засинаю.

Доброго дня, Максе! Потім можна писати просто звичайний щоденник. Як зрозумів? Як у тебе на роботі? Чи пропонують тобі випити? Що ти їм відповідаєш? До якої ти працюєш? Треба сходити на сповідь до отця Олега. Подзвони мені. У неділю о 13.00 приїжджай до воріт психолікарні. Чекаю тебе. Санич.

Привіт, Санич! Писати звичайний щоденник, це за програмою чи після програми з рятування? Я все одно писатиму щоденник, щоб не трапилося, інакше я пропаду, знову повернуся до наркотиків. Щоденник – це як опора для душі, переконань, що знімає запрограмованість, яку тобі нав'язують протягом дня про кайф наркотиків, алкоголю, трави тощо. Тим більше, моя робота зараз пов'язана зі спиртним і цигарками. Сам запах спирту мені неприємний, бо щовечора я отримую заряд від щоденника про шкоду наркотиків, спиртного, трави. Або схожу в клуб, поспілкуюсь з тобою Санич, з наркоманами, і на душі стає така радість, яку я нізащо не проміняв би на п'яний кайф, а якщо після клубу – щоденник, то взагалі клас. Коли тільки влаштувався, випити пропонували, але я з такою легкістю відмовився від цього і при цьому дав рекламу клубу, розповів про нього, і дві дівчинки взяли у мене візитівки, тому що я не хотів. Їхні близькі також наркомани. Я просто вразився, як одне дівчисько «викупило» мене, що я віруючий, а звідти, що я колишній наркоман. Саничу, у неділю треба обов'язково сходити до церкви, мені треба сповідатися, причаститися і пройти в четвер соборування – вивести цю тварюку з моєї голови. А може, разом пройдемо соборування? Ти повністю перестанеш матюкатися і лаятися зі своїми домашніми, вивести той залишок легіону сатани, який сидить у тобі. Як на це дивишся?

Коментар:

Максим досі ні разу не причащався, ні в Верхотур'ї, ні тут. Тоді я питав: Чому тебе не допустили? Він відповів, що священики вважають його не готовим до прийняття Святих Дарів. Знаючи, що відбувається з Максом, мені це здалося дуже дивним, як же він зможе протистояти сатані без благодаті Тіла та Крові Христової?

Доброго дня, Максе! На службу я швидше за все прийду. На соборуванні я вже був. А ти сходи обов'язково. Наступної неділі, якщо не буде зустрічей, то я покличу тебе на християнську зустріч (ти вже на ній був). Катя та Наташа вирішили створити групу, приходь, подивися.

1. Як думаєш? Материтися і лаятися мені треба, звичайно, припиняти, а хто з нас святий, вирішує Бог, ти сам знаєш. Мене найбільше непокоїть стосунки між людьми. Шукай Максим собі друзів, які не зрадять, шукай їх все життя. Друзі перевіряються часом. Клуб – це ідеальне місце для пошуку таких друзів. Про тебе я скажу чесно, тебе б я взяв у розвідку. Ціль у тебе відмінна - стати психологом! Тисни! Я даватиму тобі літературу з психології. Молись ще за своїх новачків.
2. Чи читаєш ти акафіст «Неупиваемая Чаша»?
3. У чому значення притчі №33?
4. Чи є до мене запитання? Успіхів. Санич.

Привіт Санич! Зараз, сиджу третій день у сльозах, у мене стався зрив. Читаючи твої слова: «Я б узяв тебе в розвідку» – для мене сором і ганьба, що я не виправдав твоїх намірів та думок про мене. Прошу тебе Санич вибач мені, я обов'язково виправлюсь і постараюся стати кращим, ніж був. Я підвів тебе в усьому цьому зриві, я закреслив увесь час мого послуху, але я зроблю, як той чернець з притчі, який однієї ночі закреслив 30 років монашого життя. Я, напевно, кину роботу, прийду в клуб і почну все спочатку. Я багато разів перечитував щоденник №7 – зрив, читав щоденник про свій перший зрив. Не знаю, що зі мною сталося, ніби в мене щось перейшло в голову, і в цей час я відчув, що хтось стоїть поруч зі мною з того світу і посилає мені думки. Я півдня намагався втекти від них, але ГОН був настільки сильний, що я, як іграшка в чийхось руках, йшов навіть не усвідомлюючи в той момент куди (в пекло). Але цей зрив послужить мені надалі уроком, мені ніколи не було так погано після нюхання, мене ніколи раніше не ламало, як було зараз, мені було так соромно перед Богом, перед тобою Санич. Я все думав: «Як тепер я повернуся до клубу, як подивлюся, і що скажуть хлопці, при яких я так впевнено казав, що все, я покинув». Саничу, порадь, як бути, які щоденники мені писати, чи починати все знову чи продовжувати? Може, придумаємо ще щоденники для продовження програми?

Але щоб вигадувати, мені потрібно прописати основні. Щодо мікрогрупи, не знаю, чомусь мені не хочеться бути в мікрогрупі з Катею та Наташею, хоча подумаю, але подивитися обов'язково прийду. Коли оклемаюся від зриву, намагатимуся створити свою, намагатися щосили.

Новачки. Санич, я вважаю, що мені не можна перевіряти їхні щоденники, і в схемі перевірки це суворо заборонено, якщо я перевірятиму їх щоденники, сам вживаючи, то який може бути толк. Перевіряючий має бути зразком, але не в жодному разі не можна віддавати їх іншим наркоманам – адже й у нього може статися зрив, тоді інший – третій, і вони вважають, що до нас нікому немає справи, або скажуть фігня у вас, а не клуб. Що думаєш? Ще Ірина попросила мене, якщо буду створювати мікрогрупу, щоб узяти її туди без Жені. Чому? Допоможи з цим питанням. Адже, якщо для кожного робити виняток, то тоді, що за клуб-мікрогрупа, це буде виглядати, ніби учень наймає кілька репетиторів. Якщо сказати їй це, то знову ж таки образиться, і в неї не буде бажання бути в мікрогрупі, яка так необхідна для наркоманів, я це зрозумів.

На рахунок акафіста «Неупиваемая Чаша», я не маю його, підкажи, де придбати. Я зараз дуже уважно читаю Новий Заповіт та «Душа після смерті».

П Р И Т Ч А ПРО ПОКАЯННЯ РОЗБІЙНИКА.

У горах жив розбійник, який убив 19 людей, вбив двадцятого - немічного старого, він розкався. У горах був перевал, який проходив біля прірви, за рік у цю прірву зривалося та гинули 2 особи. «Якщо я подовжу тунель у скелі, - подумав розбійник, - то за 10 років врятується стільки людей, скільки я вбив за все життя». Все життя розбійник присвятив прокладці в скелі цього тунелю.

Значення притчі №33. Це взагалі сильна притча, особливо для наркоманів, бариг або, які звикли когось до наркотиків, і тим самим занапастили їх. Сенс її в тому, що треба щиро покаятися у своїх вбивствах, злих справах і врятувати, уберегти якнайбільше людей від такого ж зла, яке завдавав людям до свого покаяння, і ще краще, якщо він зрозуміє, що це його покликання. У тебе може не вдаватися рятувати людей, робити добрі справи, але головне намагатися. Бог, бачачи твоє добро, віддасть тобі добром.

Коли мені хтось пропонує випити, вколотися, понюхати, спрацьовує програма клубу, а от, коли залишаюся один, думка понюхати прийшла і взяла мене. Хто наполягає, відразу видно, що через них зі мною говорить сатана. Я зрозумів це після цього зриву, знову поспілкувавшись із ним.

Сьогодні були думки лише про усвідомлення зробленого мною, я настільки був розбитий, що після вживання лежав довго в ліжку і спав, не усвідомлюючи, скільки я вже сплю, але все, що не робиться, робиться на краще. Як виявлявся ГОН, я вже написав спочатку, я певен, що той, хто підійшов, був сатана.

Сьогодні весь день депресія, лайка та примирення з сестрою. Вранці вирішив тримати сувору посаду, але до 19.00 знову поїв, попив і закупив, оцінка два. Добре читання священного писання, усвідомлення зриву, ще більша любов до Бога, прохання про прощення перед Ним. Перед тобою Санич, перед хлопцями з клубу, усвідомлення сварок із сестрою, прохання пробачення і в неї. Докори сумління за минуле життя, те ж безпардонне ставлення до батьків, те, що зробив з ними, близькими, недотримання заповідей Господніх, а саме першою найбільшою – полюби Господа Бога Твого всім серцем, душею та помислом. Ну а зараз мій зрив – біль сестрі, тобі Санич, падіння перед Богом. Батьки поки що не знають про зрив. Завтра, післязавтра приїде тато, не хочу йому говорити, т.к. він хворий на нервовому ґрунті і вважає, що в мене все добре. Але я дав собі слово більше не брехати, і дотримуюсь цього спочатку роботи над собою. Порадь, сказати мені чи поки що промовчати. Адже він може запитати і, напевно, запитає, як у мене справи з наркоманією, а я не хочу брехати – брехня початок усіх вад. Втім, кожна вада (пристрасть) дорога до інших. З повагою Макс.

Щоденник №31.

Найщасливіші моменти у дитинстві та житті.

Я не зможу перерахувати найщасливіші моменти свого життя, тому що їх було багато, особливо в дитинстві. Найпевніше було щастя, коли батько і мати жили над сварці, т.к. через ранніх п'янок батька вони часто сварилися. Щастя, що батько перестав пити. Взагалі я був щасливий, особливо щасливий, коли вся сім'я збиралася ввечері за телевизором або за вечерею, створювалася така атмосфера кохання близьких людей, де

ми могли і посміятися і щось поговорити, поділитися всім, що було на душі. буд. Своє дитинство я назвав би своїм найщасливішим моментом свого життя, т.к. кожен день був для мене надзвичайно гарний, єдине, що затьмарювало це світло, пиятики батька і надалі лайка їх з матір'ю. А зараз найщасливіший день, так би мовити, після мого другого народження у тверезе життя. Це, насамперед, праведно проведений день стосовно Бога, коли почую добре слово від людей, похвалу за тверезе життя, за праці (на роботі) і взагалі, як я можу перераховувати найщасливіші моменти у житті, коли життя – це і є щастя!

Життя, яке пролітає, як один день у порівнянні з існуванням у райській обителі – вічне життя. А якщо живеш не праведно, то звичайно життя здається довгим і болісним, але навіть воно не зрівняється з однією годиною в Аду. Як писав один святий: «Людина, проживши своє життя, вбивав, чинив перелюб, взагалі прожив її в гріху, під кінець життя вирішив покаятися. І прийшов до нього Ангел і сказав: «Бог простить тебе, якщо ти погодишся провести залишок своїх днів у болісній хворобі або 3-денним перебуванням в Пеклі». І він вибрав хворобу, але, відчувши її, він сказав, що не терпітиме її і вибрав Пекло. Ангел відніс його туди і сказав, що я повернуся за тобою через три дні. Залишившись там, злочинець почав відчувати на собі весь тягар Ада, крик, плач, зловісний сміх оточували його з усіх боків, спалахуючий і поступово згасаючий вогонь лякав його до самих п'ят. Темрява, жар, порожнеча обтяжували його все сильніше і сильніше, йому здавалося, що минуло вже кілька років, як він тут і думав, чому Ангел не повертається за ним. Зойкнувши до Бога, він побачив, що Ангел іде за ним, і каже: «Адже минуло вже не один десяток років, чому ти не повертався за мною». "Це ти так думаєш" - сказав Ангел. «Тобі здалося, що минули десятиліття, хоча не минуло ще години, як ти тут». Розкавшись у своєму виборі, злочинець обрав собі ту болісну хворобу, і незабаром відійшов у інший світ, потрапивши до Раю». Санич, я не пам'ятаю дослівно, але сенс тут закладений вірно.

Привіт Санич. Прочитав твої побажання з того зошита, привітання, і мені на душі стало так добре і легко. Слова – Бог любить тебе Максим – надали мені неймовірної кількості сил і ще більше штовхнули до прагнення, пізнання життя. Я вперше в житті читаю такий сильний лист, він просто вибиває сльози. Хоч воно і маленьке, але в ньому закладено те, що допоможе мені для подальшого життя, дякую тобі Санич за нього, я щодня починатиму і закінчуватиму його читанням. Сьогодні ще ходив до церкви, на службу запізнився, т.к. перевели годинник, але коли підходив до дверей Храму, зустрів о. Олега. Ми з ним дуже довго розмовляли про мої сна, про інші релігії, він багато розповів мені про Бога, про інших святих. Поговорили про помисли лукавих, як з ними боротися і ще багато про що.

Після розмови з ним я зайшов до храму помолитись, дивився книгу Біблію Старий Завіт, т.к. о. Олег сказав, щоб я її придбав, але поки що не можу, т.к. пішла якась чорна смуга (безгрошова), але надалі все одно має намір купити її. Також о. Олег хоче взяти мене до духовної школи, яку хоче створювати восени, я давно вже хотів потрапити туди. Хотілося б подякувати тобі Саничу за все, що робиш для мене, бо через тебе я починаю пізнавати, що таке життя, його сенс, його ціль. Дякую тобі за це, щастя тобі, Бог з тобою навіки. Санич, я влаштувався на роботу і, напевно, поки не зможу відвідувати клуб, але хочу, щоб знав, що я не в жодному разі не збираюся його закидати. Ми зможемо зустрічатися щонеділі та спілкуватися через щоденники. Якщо є можливість, пиши більше, і більше запитуй, т.к. мені дуже не вистачає спілкування з тобою. Успіхів.

Привіт Макс! Повна Біблія є на вул. Малишева у юридичній книзі, 35-50 руб. Але зараз тобі треба читати Новий Завіт, я тобі дав його. До Старого можна пізніше повернутися.

1. Ти вважаєш, що в тебе не вистачить часу на новачка?
2. Ти вступив до училища? Це потрібно зробити, т.к. дасть тобі дорогу на навчання психолога. Максиме, починай створювати мікрогрупу. Це дуже складна та цікава робота. Твоє завдання поговорити про це з однією людиною.
3. Хто це? Чи дав він згоду бути у групі?
4. Ти прочитав "Психологія малих груп"? Ще Максиме, ти описував, як мати впала на сніг, і ти відніс її додому. Принеси цей щоденник.
5. Дн. №31. Гарні спогади. Найчастіше згадує, що гарного в тебе було в житті.
6. У чому твоя робота? Успіхів. Санич.

Привіт Санич! Ні, Саничу, я не вважаю, що я не маю часу на новачка, нехай краще все інше відійде на другий план. Людина гине, як же я не допомагатиму йому. Сьогодні мені сестра сказала, що в Ірини (у якої я перевіряю щоденники) зрив, що її хлопець, Женя, дуже засмутився через це. Я теж дуже хвилююся за неї, але після її останнього уколу минуло 7-8 днів, я згадав, що й у мене після цього часу був зрив на щоденнику №7, який так і називається. На рахунок коледжу, та я маю намір вступати до нього, але підготовчі курси почнуться тільки з 11 травня до 15 червня, тоді й почнуться іспити на вступ, а надалі обов'язково пробуватиму на психолога.

Щоденник №32. Нерозкаяний злочин.

Ні, у мене не залишилося за душею злочинів, у яких я ще не покався. Я все написав у щоденнику і розповів священикові. Не знаю, але одне мене дуже хвилює зараз, при читанні Нового Завіту. Мені здається, що я спокушаюся про Ісуса Христа. Ця думка мені не дає спокою, поки я читаю Його вчення, а можливо я настільки радий, що така людина і Бог був на Землі, багато чому навчив нас, що ця радість переповнює мене, і здається, що я спокушаюся ним. Але все одно я чомусь думаю, що це спокуса. Санич, підкажи, як позбутися цього. Може, згадувати і каятися про це у молитві і просити Бога, щоб ці думки не приходили до мене?

* Зошит не зберігся.

Привіт Макс! Мікрогрупу треба створювати лише з тих, з ким у тебе виник контакт, і хто цього хоче. Можливо з тим, у кого ти зараз перевіряєш щоденники. Спокуса. Помолися Христу: «Христос відкрий мені це...». Чи ти вчиш Символ Віри? Максим приходь до мене, треба поговорити. У тебе все буде чудово. Санич.

Щоденник №35

8-й ступінь - так я вибачився подумки у всіх. А з ким зустрічався (батьки, сестра перед Христом), то попросив у них словами. Але, ось взяти батьків, коли я писав у щоденнику про прохання вибачення, то це насправді було щиро, а ось, коли робив це в очі, то якась скутість з'являлася в словах, почував себе не у своїй тарілці. Можливо, тому що раніше я б це не зробив, і що зараз дуже змінився з того часу, коли щодня був під кайфом. А може, не давав це зробити сатана? Санич, подумай і напиши, що мені не давало щиро покаятися, дивлячись у вічі. Може ще те, що я повністю покався у своєму гріху перед ними, сидючи за щоденником? Так само й у молитві, покаюння перед Богом. Але тут я вже відчуваю бісівську присутність. Вони й не дають мені тієї щирості, яка потрібна, без якої не обійтися у прощенні гріхів. Я кажу Богові: «Боже (Отче) даруй сльозу», як навчав Його Син, Ісус Христос, але й у цих словах у мене немає щирості. Я кажу: «Господи, в мені знову немає щирості», але протягом молитви я відчуваю, що це покаюння є, тільки воно десь глибоко в мені або стало після вживання наркотиків таке маленьке.

Сатана і з ним позбавили мене покаюння, щирого покаюння і продовжують позбавляти мене, т.к. виявилось я не надто далеко пішов від них, що треба збирати її в собі і приховувати від них. Бог, бачачи таємне, віддасть тобі явно.

Що думаєш взагалі, тому з приводу? А ось про пробачення, я все ще згадую той випадок з моїм д. Мишком.

Ось уже сьогодні він приїде сюди разом з татом, і як він поведеться, як поведу себе я, скаже багато про що. Спілкуючись із ним, я можу навіть не згадувати про те, що він зробив, але тільки мова зайде про наркоманію, про виховання мене ним (причому настільки правильним, що якби я був його сином, то був би натуральний ЛОХ і це не просто слова). Я згадую той випадок і відчуваю, що зла на нього не тримаю, але при нагоді підкладу йому теж щось, щоб він подумав. Його також можна було б зрозуміти, що мене здали під його відповідальність. Перший день він пробачив мені, а на ранок я йому сказав, що пішов до школи, а сам знову токсикоманити - він не терпить брехні разів, т.к. міліціонер і був вихований батьком, не виправдав намірів сестри і швагра, тобто. моїх батьків два, і дуже засмутився сам троє. Але щоби так бити. Ну взагалі, він сьогодні о 6.00 ранку приїде і якщо торкнеться цієї теми, ми з ним поговоримо до душі (з ним цікаво говорити до душі) і можливо, та напевно вирішимо цю проблему, але сам я починати розмову не буду. Впевнений, що батьки підготували, тобто. направили його в цей бік. А

так я пробачив усім. Людей багато, у кожного свій характер, а я один і не можу підлаштовуватися аж під кожного, і звичайно, багато хто звикли бачити в оточуючих людях таких самих, як вони, не терплять моєї присутності, мого спілкування з ними і т.д. Не вважай, що з цих слів я ставлю вище себе, ніж інші, просто, як я вважаю, трошки не такий, як усі. Як сказав Ісус Христос у вченнях своїм апостолам: «Хто хоче бути першим між вами, нехай буде вам рабом». Першим (вище за інших).

Як би я сприйняв свій зрив? Як я вже говорив і писав, у мене стався зрив і тому я докладніше напишу, як я до нього поставився. Два дні лежав у ліжку, як не дивно, але вперше я відчув, що таке ламання, я не міг підвестися з ліжка, дуже багато пив. Коли почало відходити, думка: "Навіщо я це зробив?" не покидала мене, на душі висів величезний камінь, який у ту хвилину нічим не можна було скинути. Я лежав і думав, як я підвів тебе Санич, ту людину, яка мене влаштувала на роботу, впала в очах Бога.

Це і всі мої колишні проблеми, які мене спонукали до нового життя, звалилися на мене. Я не знав, куди мені подітися, так було соромно, хотілося повернути все назад, але такої зробленої вади за короткий термін не виправиш. У ту хвилину мене хоч якось заспокоювала притча про ченця, який за одну ніч закреслив 30 років свого чернечого життя. Але, написавши щоденник, сходявши до клубу, у мене це практично стерлося зі свідомості, звичайно, я відчуваю цю чорноту за моєю спиною, але я піду до церкви на сповідь, на причастя і постараюся з усіх сил після цих обрядів, якнайменше грішити. Вірю, Бог позбавить мене від цих страждань і знову поставить переді мною сходи, ідучи якими я буду вдосконалювати свій духовний світ, тим самим, рятуючи себе від пороків, які панують у нашому світі. «Вже небагато Мені говорити з вами, бо йде князь цього світу і в Мені не має нічого». (Ін гл.14 ст.30) Вірю, що перед кінцем днів моїх на Землі наші ці сходи будуть такі високі, що досягатиме обителів Райських, і що я стоятиму на найвищому ступені даної мені Богом за праведне життя моє. І тут напрошується вірш, який я написав.

Я впав і виявився слабким,
Я впав і відійшов від Бога.
Що ж мені робити зараз?
Занапастила моя свобода.

Пекло, ти взяв майже всього мене,
Заволодів душею та тілом.
Але все ти робив це дарма
І доведу я це ділом.

До тих пір, поки дзвенить дзвони,
Поки служителі є у церкві,
Поки Господь на небесах,
Поки є Він у моєму серці,
Мною ти не заволодієш, ніколи.

Зрив, який у мене відбувся – це мені урок для подальшого мого життя. Так, мені було важко після нього, але щоб допомагати надалі іншим, я вважаю, що потрібно самому пройти через усе це, щоб знати, що відчуває наркоман, який істинно хоче кинути колотись, нюхати, куритись, пити спиртне, курити цигарки. хоче він після цього почути від людини, яка їм допомагає.

Цей зрив дав мені зрозуміти до кінця, що я є свідомий непитущий, що кайфу в наркоті абсолютно немає, це цькування організму, рідних та близьких, руйнування свого духовного світу і нічого більше. Але й термін розсудливий непитущий теж підходить до мене. Зараз пам'ять настільки погана, що мені, якщо я щось читаю, доводиться читати 2-3 рази, щоб запам'ятати і зрозуміти. Що думаєш про пам'ять? І доповню про зрив. Санич, ще раз вибач, я намагатимусь щосили більше не повертатись до наркотиків, алкоголю, трави, як та жаба в притчі, яка збила своїми лапками молоко до масла і врятувалася, вибралася в життя з темного, вузького, засмоктую бетон.

Зараз 2.40 ночі, через 3 години приїде тато, з ним я ще раз поговорю, вибачусь. А він вибачається у мене з мамою щодня на касеті з основним текстом, коли я слухаю їхні слова: «Пробач, що не зміг тебе вберегти». Так і хочеться сказати: "Мамо, тато - ви не винні, ви в мене молодці, ви зробили, що змогли і не потрібно звинувачувати себе за те, що я став наркоманом, у цьому винен я один". (Однак із роками злі сили підкорили мене...). Про розмову з татом, д. Мишком, напишу в завтрашньому щоденнику або

розповім при зустрічі, а краще і так і так, що не вдається написати, розповім і навпаки. Саніч, читаючи книгу «Душа після смерті», звичайно, береш звідти для себе, але вона лише поверхове уявлення про потойбіччя, про ангелів світла та ангелів темряви. А книга «Слово про смерть» трохи сильніша, але теж поверхово і загалом, звичайно, є моменти, наближені до того, що бачу я, але не те. Це спілкування з ними цього разу дало мені ще більше уявлення про них. Хоча кожному вони є по-різному, це стимул і напрямок їх повелителем, тобто. сатаною.

Ще, що зараз спало на думку і згадалося. Ти казав, що зараз настав час, коли люди перестали любити Бога, і що Він зійшов до нас і почав просити цієї любові, знаєш, у мене склалося таке враження, що Він сходить на Землю і говорить, і вчить нас любові.

І друге, коли я токсикоманив на зриві, втім, можливо, це був черговий міраж, але Бог мені сказав, що цими днями приходив до тебе Бог Отець. Але я не зрозумів, чи Він явився тобі, чи допомагав тобі ззовні. Якщо щось було, будь ласка, напиши мені дуже цікаво.

Вітаю Максиме! Коли ти просив вибачення у вічі, тобі було просто незвично, т.к. ми ще звикли висловлювати свої почуття відкрито. І не все можна сказати, далеко не усі. Більше можна сказати мовчанням.

1. Як думаєш? Ти поставив собі за мету коледж, потім психологія. Далі можеш працювати у Фонді, зараз йде напрацювання, але ми залишимо Фонд молодим та надійним людям. Я вірю, що ти зав'яжеш із усім, давай, починай втілювати свої плани у життя.

Образ. Перше – це тримати нею зла, тобто. не мстити йому в думках. Господи, дай мені сили пробачити його.

2. Як зрозумів про образ?

3. Бути першим не означає бути вищим за інших. Тут мають на увазі бути першими серед рівних. Наприклад, ви збираєтеся з друзями тричі на тиждень обідати, і ти щоразу миєш за ними посуд та підлогу, а вони тим часом відпочивають. Отже ти перший, т.к. ти слуга та раб.

4. Бог просить кохання. Це я говорив про Христа. Якось я прокинувся дуже рано, і ось що написав (крім останнього чотиривірша, автора не пам'ятаю).

Повір, - Я страждаю разом з тобою, і якщо ти плачеш, плачу і Я і якщо тобі боляче, боляче і Мені. І голос, який перш ніж сказати: «Хай буде Світло!» сказав: Я люблю тебе! і Рука, що відокремила світло від темряви, відокремила спочатку ненависть від кохання.

Як тільки ти народився, Я почав страждати. Коли тебе не було, не було страждань, але не було тебе. Та я полюбив страждання! Я полюбив біль втрати, тому що це втрата любові. І Я хочу навчити тебе любити ці страждання. Я хочу навчити тебе любити біль, бо це біль Любові. Я хочу, щоб ти зрозумів, – якби не було цього болю, не було б і кохання. Я вірю, що ти зрозумієш це і скажеш: «Дякую тобі Біль, що ти нагадаєш мені, як я люблю. Спасибі тобі Розлука, бо ти показала мені, як треба любити». Коли Я чинив тебе, Я відібрав частину Свого Серця і віддав тобі. З того часу Моє серце кровоточить, воно кровоточить Любов'ю. Але коли ти з'явився на Світло, ти не став пізнавати Мене і на дереві пізнання добра і зла не було Мене, бо Я поза часом і над простором. Ти не став пізнавати і любити Мене, а пізнавати гріх і любити собі подібних. Ти відвернувся і почав віддалятися від Мене. І тоді Я спустився до тебе і впав перед тобою навколішки. Впав, як жебрак з простягнутою рукою і почав просити милостині кохання. Ти спочатку не побачив мене, тому що вперше Я з'явився не в силі та могутності, а в лагідності та немочі. І тільки тоді заплакало серце твоє, і тільки тоді ти впустив Мене до себе. Тільки тоді, коли Я був нагий, ти опоясав Мене своєю любов'ю, і коли в Мене не було даху над головою, ти притулив Мене в своєму серці. Бо Моя кров - це тільки ти, і Моя обитель тільки твоє серце, що любить. І Я став жити в серці твоєму, а ти, в Моєму.

Начебто залізом, обмокнутим у сурму,

Тебе вели нарізом по серцю Мого.

І тому двоїться вся ця ніч у снігу

І провести межі між нами Я не можу.

А про те, що мені явився Бог, звісно, нічого такого не було. Одного разу пустельнику, який жив на високій горі, з'явився ангел із колісницею і сказав, що Бог, бачачи його

подвиг, забирає його до раю. Від колісниці виходили сходи до ніг ченця. І, коли він тільки хотів вступити на першу сходинку, то сказав: «Я не гідний бачити ангелів», як тут же видіння зникло, і подвижник побачив себе стояв на краю прірви з піднятою ногою. З повагою Санич.

Привіт Санич! Спочатку я відповім на запитання з іншого зошита. Я вже казав, що не хочу організовувати мікрогрупу із Женею. Він не дотримується правил клубу жодною мірою, так само і Ірина - значить так хочуть кинути колотися.

Я вирішив створити її з Ромою і запросив на зустріч Настю та її друга, не пам'ятаю, як його звуть, ніби Ільдар, ну ти зрозумів хто. А Рома запросив свого друга. Ще хочу запропонувати Максиму, який прийшов до клубу днями.

П Р И Т Ч А про величезне море.

В одному колодязі все життя прожила одна жаба, вона відштовхувалася лапками від одного краю стінки і повільно, блаженствуючи, пливла до іншого... Раптом у колодязь упала зверху інша жаба і стала з усіх сил дертися нагору.

- Куди ти так поспішаєш? Залишайся тут, дивись який тут простір, - сказала господиня колодязя.
- Я живу біля моря, це простір.
- А воно велике – це море?
- Звісно, велике.
- Ну, яке велике? Чи в десять разів більше цієї криниці?
- Та ні, воно дуже велике.
- Що, в сто разів чи більше?
- Та ні, воно дуже величезне...
- Невже у тисячу разів більше?
- Та ні, воно таке величезне, таке величезне, таке величезне як...

Вона так і не змогла пояснити, яке велике море, біля якого вона жила...

Значення притчі №34. Цих жаб можна порівняти з двома наркоманами, та, яка жила в колодязі – це наркоман, якому подобається колотися у вузькому колі суспільства, так, якщо його взагалі оточують близькі люди, перебуваючи у мокрій глибокій темній ямі або людина, що замкнулася в собі. А та жаба, яка впала в колодязь, це і є людина, що оступилася й одразу збожеволіла. Також можна порівняти і про потойбічний світ.

Праведник, живучи в Раю, випадково опинився в Пеклі. Там він зустрівся з людиною, якій подобалося бути там, для якої це - будинок (притча про людину, яка роздвоїлася на дві половини, одну гарну, а одну погану), яка навіть не знав, який він – Рай. Праведник, намагаючись пояснити, який він – Рай, так і не зміг цього зробити, настільки там було чудово.

ПРИТЧА Любов матері міцніша за смерть.

Один юний наркоман, поставивши собі занадто велику дозу, впав непритомний. Його молода мама, вбігши до нього в кімнату, побачила, як його забирає Смерть. Бідолашна мати вибігла з дому в одній сукні, незважаючи на сильний мороз і почала шукати свою дитину, на шляху їй зустрілася сива некрасива стара в чорному одязі, і та сказала їй:

- Смерть відвідала твій дім, і я бачила, куди вона пішла з твоїм синочком, але я не скажу тобі, поки ти не віддаси мені свою молодість і красу, а так само довгу руську косу, а я в обмін на це віддам тобі свою потворність, старість і своє сиве волосся.
- Навіщо мені молодість і краса, якщо зі мною не буде моєї дитини? Я радо віддаю тобі все це.
- Смерть побігла геть у той ліс.

Забігши в ліс, мати зустріла на шляху терновий кущ, який сказав їй:

- Я скажу тобі, куди втекла Смерть, якщо ти відігрієш мене на своїх грудях, дивися, я весь замерз і незабаром обмерзну.

Мати міцно притиснула його до грудей, його гострі шипи встромилися їй у тіло, і на грудях виступили великі краплі крові. Кущ відігрівся, і весь покритися квітами, незважаючи на мороз.

- Вона побігла до озера, – сказав їй кущ.

Озеро сказало матері:

- Я збираю перлини, а в тебе такі ясні та чисті очі. Виплакай їх у мене, і я перенесу тебе на той берег, де мешкає Смерть.
- О, чого я тільки не віддам, щоб повернути мою дитину, - сказала мати, що плакала, залилася сльозами ще сильніше, і ось очі її впали на дно озера і перетворилися на дві величезні перлини. Озеро підхопило матір, і вона перенеслася на інший берег, де на неї чекала Смерть.
- Я перетворювалася і на стару і на терновий кущ і на озеро, - сказала Смерть, - але твоє кохання виявилось сильнішим за мене.

Смерть віддала матері сина і повернула їй молодість і красу, ясні та чисті очі та довгі русьві коси, на які одягла терновий вінець.

Мої думки про притчу. Навіть сатана сказав своїм слугам, що треба бути вкрай акуратним до жінок, матерів, викриваючи їхнього сина, бо саме сльози та боротьба матері не дає загинути її синові. Бог, бачачи її сльози та страждання, допомагає їй і дає сили. Хто плаче, той втішиться. Матері йдуть на все, щоб позбавити своїх дітей від вад. Це я читав у книзі. Там розповідалося про бачення людини, яка бачила, як диявол наставляв своїх слуг на роботу їх. Цю книгу мені давав о. Веніамін. Читаючи це бачення, я взяв звідти лише малу частину, а решту бачив і чув сам, це навіть стосувалося мене.

На прощення, та вірно Санич багато що можна сказати мовчанням. Яка довіра батьків навіть після стількох років мого обману брехня з чесними очима. Спершу треба його завоювати.

Про фонд. Мені дуже хотілося б працювати у Фонді, але щоб серйозно працювати там, необхідні знання, яких я прагну тільки для роботи у Фонді. Я не замислююся над роботою, до якої прагне вся нинішня молодь (робота у фірмах, приватних підприємствах тощо). Звичайно, добре мати роботу зі становищем, і надалі я навіть впевнений, коли здобуду освіту, серйозно замислюся про це, але якщо ж у мене буде все добре, на що я дуже сподіваюся, я в жодному разі не закину допомагати людям. У мене є мрія створити мікрогрупу віруючих у Бога наркоманів, які б хотіли піти від усіх своїх вад і бути праведниками. Може, скажеш, ну і богохульствує, немає ті люди Ісус Христос – Боголюдина та апостоли Його були святі, а ми всього лише охочі Раю, люди. На прощення. Так, я можу попросити у своїй молитві: «Боже, дай мені сил простити його» – але це будуть лише слова. Хоч це й неправильно, це моя проблема, але я не хочу прощати його, нехай він зробить щось добре, і таємне мені чи ближньому моєму, тоді я пробачу його. Бог, бачачи його таємне, віддасть йому явно.

Щоденник наркомана №36

1. Діти зараз ми живемо в той час, коли вимирає людство. Сатана править нашим світом, він спочатку був проти людей і ненавидів їх, тому що Господь любив їх, а сатана не любив Бога. Ви десь чули, бачили наркоманів, які кажуть, як колотися класно – це ті люди, якими заволодів сатана, це обрані ним люди знищення світу, т.к. кожен наркоман садить до 10, а то й більше людей на голку. Наркотик, наркомани, банчили - це один з найрозумніших і найпродуманіших кроків диявола. Нам, нинішній молоді в жодному разі не можна продовжувати вживати наркотики, пробувати, що це таке і взагалі думати про них. Єдиною нашою метою має бути світле життя. Бо кажу вам: «Не вибрані сатаною продовжать рід людський, а вибрані Батьком нашим Небесним та Сином Його коханим. І щиро бажаю, хай це ви будете».

Коментар:

Я дуже обережно вів Макса весь цей час, працюючи з ним по щоденниках. Необхідно, щоб Макс сам у всьому розібрався і зрозумів, що його дуриє сатана. І ось начебто й вихід. Макс попереджає молодь про те, що у світі є сатана і що «наркотики – це один із найрозумніших і найвигаданіших кроків диявола». Прочитавши такий лист можна подумати, що це перемога, що Макс нарешті перестав вірити сатані. Але надто хитрий противник, щоб просто так без боротьби подарувати душу Макса Богові. Було б просто наївно думати, що все так легко скінчилося. І, на жаль, це станеться – Макс зречеться Бога.

Привіт Макс! Ти хочеш створити групу з віруючих наркоманів. Чудово! Подивись у «Психології малих груп», вже є намітки на таку групу. Спочатку групи об'єднуються віруючі, та був майже всі і приходять до віри – це подальший етап. Але все розпочнеться

з мікрогрупи. Група – це і є база, де все будується. Адже надалі ці люди тебе підтримуватимуть. Наш клуб існує лише завдяки людям. Давай з тобою окреслимо першу зустріч. Підійди до мене, треба поговорити. Про прощення. Молись, щоб Бог навчив тебе, як вчинити, щоб пробачити. Ти можеш сказати: «Я зараз не можу, але хочу пробачити». У чому значення притчі №36? Успіхів. Санич.

Притча: Вільний вовк.

Голодний і виснажливий вовк зустрівся з добре відгодованим собакою, який запропонував йому сторожити хазяйські багатства.

"За цю службу, ти будеш ситий по горло", - сказав господарський пес. Погодившись, вовк пішов за собакою. Але коли побачив, що той одягають на шию золотий ланцюг, втік, кинувши на прощання:

- Краще бути голодним, та на волі!

Привіт Санич!

1. З сьогоднішнього дня я почну молити Бога про те, щоб Він наставляв мене, як робити. За останні дні я набрав на себе стільки гріхів, яких мені дуже важко. Я все ні як не можу сповідатись, але обов'язково постараюся це зробити в неділю.
2. Можливо, навчаючись по Богу, я не прагну до грошей – це лише папір, на який можна щось купити, але, маючи великий город і поле для картоплі у Верхотур'ї, можна прожити й так. Звичайно, часом хочеться побалувати себе морозивом, зводити кудись дівчину, в кіно, просто погуляти, пригостити її чимось і ще купити найнеобхідніше. Я сам довго підходив до Бога і знаю ще, що довго не зможу прийти до Нього, але все одно намагаюся жити, як Він нам заповідав. Я приходив до цього поступово й у цьому зіграло велику роль те, що знаю, що Він є, т.к. бачив Його і спілкувався з Ним, але якщо це був не Він, що мені всі говорять, хоча знаю, що це неправда, то є сатана - значить і є Бог.
3. Значення притчі №36. Цей вовк подібний до клубу, а собака подібна до інших фондів боротьби з наркотиками, де платять гроші, наркоман розплачується тим самим у голові у нього стоїть той же нашійник, де взяти гроші. І начальство таких фондів існує також за рахунок когось, яка ж це свобода?
Та часом наш клуб переживає важкі моменти, як той вовк, але ж вовк не завжди голодний, все одно згодом до нього потрапить якийсь видобуток, на який він постійно чекає. А харчування та існування клубу ґрунтується на людях, як уже ти написав і рано чи пізно, але все одно хтось поповнить клуб.
4. Про раба, Санич, написавши щоденник №36, я сказав, що я вільний повністю, хочу виправитися. Як же я можу бути вільним, якщо я постійно грішу, я перебуваю в рабстві у гріха, з якого за хорошу службу перед Богом можна видертися. Ну, а якщо оступишся і спокусишся про щось, як той раб, то знову опинишся в рабстві гріха.

Щоденник наркомана №37

1. Я в клуб прийшов наполовину проти свого бажання, але головне туди прийшов і з першого дня мені навіть якось не дуже сподобалося, але коли прийшов туди на 2, 3, 4 день, я зрозумів, що це саме те місце, де мені допоможуть.
2. Приїхавши з Галича до Єкатеринбурга, сестра запропонувала сходити подивитися, та про нього (про клуб) я вже чув від о. Андрія. Це був останній шанс для мого порятунку. Я особливо не чинив опір і опинився в клубі. Дякую тобі Саничу, що ти є у нас, я вдячний тобі до сліз за те, що ти зробив для мене та інших наркоманів, алкоголіків, курців. Санич, Бог допомагає тобі, Він благоволить тобі у всьому. Все, що радісно, те від Бога, а що понад те, те від лукавого (проблеми з сином, деякі слова, мат, іноді гнів). Ось я знову починаю перераховувати твої гріхи, але я роблю це лише тому, що щиро хочу, щоб не було цього в тебе. Вибач, що коли, будучи грішником, кажу тобі про гріхи твої, часом сам, не помічаючи їх на собі, я такий самий, як і ти, часом опиняюся без гальм.

Про талант. До вживання наркотиків мені здавалося, що я був талановитий у всьому. А тепер я думаю, як таких талантів немає, можливо, можливості в карате, знаходити спільну мову з людьми, завжди поводитися, щоб мене поважали і навіть ставили в приклад (до зриву). Можливо це злочин (гордість), але вміння бути у висоті у суспільстві, не такий, як всі, тобто. вести себе по-своєму. А так я не знаю, які маю таланти. Вони є, але вони від лукавого. Часом мені здається, що я можу спокусити хоч когось зі своїх друзів, подруг, з тільки, що познайомилися дівчатами, хоч на що, що мені спало на думку,

але згадую святих і розумію, що я помиляюся, просто ті, хто може спокуситися, вони запрограмовані на це і я їм просто можу дати поштовх. А може, і справді диявол, навчаючи мене, вселив у мене силу спокуси? Потрібно переінакшити цю силу на добро і підводити людей до добра. Приклад о. Веніамін.

Коментар:

Незабаром після написання цього щоденника Макс поїхав додому. Наші хлопці з клубу наркоманів були у монастирі у Верхотур'ї та зайшли до нього додому.

Привіт Санич! Як тобі сказали вже хлопці з клубу, я тут тікав нюхати, не ночував вдома 3 доби, весь цей час я нюхав. Я не знаю, що зі мною відбувається, але почав здавати. Ще батьки олії у вогонь підливають, принижують мене, як можуть, за людину не рахують, порівнюючи з твариною. Ну а я просто не можу спілкуватися з ними як людина, якщо до мене немає розуміння, співчуття і абсолютно ніякої допомоги в психологічному плані. Звичайно, фізично вони можуть утримати мене, замкнувши в кімнаті, але толку я в цьому не бачу. Вони заборонили мені вчитися, хотів із сестрою приїхати до клубу раз вже не вчуся, але й тут накинулися на мене, як собаки. Я просто не знаю, куди мені подітися, в голові закріпилася думка про самогубство. Ти Санич, напевно, читав драму О.М. Островського «Гроза», ось я зараз, як головна героїня. На даний момент накопичилося стільки злості, гніву, ненависті всередині на людей, що я впевнений, або я себе вб'ю, або будь-кого. Кого-небудь – це тих, хто вважає наркоманів покидьками, тут у Верхотур'ї їх багато розлучилося, після мого останнього загулу, сам знаєш, місто у нас невелике, поширюється все швидко. Ну, вистачить про мене, сам ти як, як справи у клубі? Скажи хлопцям, що я перепрошую, що так вийшло, коли вони приїжджали. Вони, мабуть, тобі сказали, що батько живе окремо, вони розійшлися з мамою, хоч не офіційно, але розійшлися. Повна розруха вийшла, багато звичайно через мене. Мама перестала працювати, батькові гроші не платять, живуть вони окремо, все це і багато іншого тисне на психіку, і я шукаю розуміння, кохання через мішок у потойбічному світі. Мене ніде не можуть зрозуміти краще, ніж у потойбічному світі та в клубі. До клубу мене не відпускають, і що залишається перше, але спілкуватися через мішок я не можу, здоров'я не вистачить, залишається одне піти на гріх. Мені так набридли люди, в яких немає нічого духовного. Висновок – сатана перемагає.

Пам'ятаєш, я говорив про Настрадамуса, який передбачав кінець світу в цей період часу, тож він уже почався. Увімкни телевізор, новини, подивися, що твориться у світі, війни, тонуть кораблі, там одного вбили тут іншого, люди перетворилися на зомбі, в яких залишилося мало чого людського. Уважно спостерігай за новинами і зрозумієш, що я маю рацію. Ну і все начебто більше писати нічого, посилаю тобі свої щоденники і брошуру «Дорога до вічного кохання», можливо в ній ти не знайдеш нічого нового, але я хочу щоб вона була в тебе. А ось хотів запитати, чи ти прочитав книгу «Два одкровення!» перший розділ «Хід руйнівника». Що думаєш про це бачення? Якщо уважно прочитав, то можеш приблизно зрозуміти, який він сатана і одне з його численних навчань. Коли я нюхаю, то щоразу чую від нього щось нове у присутності мільйонної армії великої кількості легіонів. До побачення. Чекаю відповіді.

Коментар:

Треба мати на увазі, що цей лист був написаний після зриву. Видно, що свідомість Макса відкрита сатані, коли він під кайфом. А це його другий лист.

Привіт Санич, Валентина та хлопці з клубу. Ось вирішив трохи написати, як я живу, чим займаюся і т.д. З вересня пішов у школу знову 10 клас, т.к. того року майже весь пропустив, коли приїжджав до клубу. Навчаюся добре, намагаюся, т.к. зараз уже немає в голові думок, з яких уроків втекти, щоб більше часу понюхати (новачкам, тим, хто мене не знає, я не коловся, а токсикоманів). Звичайно, зараз бувають іноді зриви, але кожен зрив став для мене підтвердженням, що це мені не треба. Після останнього зриву настрої на тверезість взагалі сильний. Так, тут ще мама в'язницю домашню зробила для мене, у вікно решітку вставила, а двері залізом оббили і 3 запору поставили, щоб не тікав, і попередила, що якщо ще раз, то ні навчання, ні армії нічого мені не бачити, буду сидіти під замком до повноліття, а там, сказала, дасть мені свободу самому вирішувати все за себе. А мене щось не може сидіти два роки в кімнаті, схожий на тюремну камеру. Зараз так хочеться до клубу, але навчання не дозволяє мені з'їздити до вас, обов'язково приїду на

осінні канікули. Полювання побачитися з хлопцями, з якими разом працювали, з тобою Санич і з твоєю дружиною Валентиною, навіть за алкоголіками і то скучив, дуже вже мені рідні ви стали за ті 4-5 місяців, що я був у клубі.

Санич, тут приїжджали наркомани до мене з клубу, цікаві хлопці, мені вони сподобалися, але кажуть, що в клубі бардак, ти їх там «поматері» трохи покричи на них, досвідченим хлопцям покарай стежити за порядком. Ще кажуть, що мало залишилося тих хлопців, із якими ми разом працювали за програмою. Де зараз ці люди? Якщо хтось із них ходить, передаю привіт. Знаю, що ходить Роман. Чи займається він із мікрогрупою? Чи багато ходить новеньких хлопців? Як працюють за програмою? Чи є хлопці із сильним настроєм? Чи є ті, які вийшли на 12 щабель та допомагають тобі Санич? Про все напиши, якщо відповідатимеш. А ось у мене тут з друзями не гаразд твориться, багато село на голку, а мене не хочуть і слухати, куди це веде, їх просто ще пре з дози, не знаю, що з ними і робити. Зараз я розумію, чому вони відвернулися від мене, коли я систематично наркоманив, зі мною зараз відбувається те саме. Але все ж таки я намагатимусь дотримуватися основної заповіді клубу – допомагати іншим. Згадав одне із питань програми: звернення – чи варто вживати наркотики. І вирішив написати його у такому вигляді, як воно було написано мною. Діти, зараз ми живемо в той час, коли вмирає людство. Сатана править нашим світом, він спочатку був проти людей, і ненавидить їх, тому що Господь любить їх, а сатана не любить Бога. Колись ви самі говорили, деś бачили, чули від інших наркоманів, які кажуть, як колотися класно. Ви та інші наркомани є ті люди, якими заволодів сатана. Наркотик, наркомани, бариги - це один з найрозумніших і продуманих кроків диявола. Нам, нинішній молоді, в жодному разі не можна продовжувати вживати наркотики, пробувати, що це таке і взагалі думати про них. Єдиною нашою метою має бути тверезість та щасливе життя. Тим, хто мене не знає, скажу, що я вибрав релігійну тему звернення, тому що маю контакт із потойбічним життям, а саме з сатаною та його кращими слугами, і хоч мені й мало хто вірить, із самим Богом Батьком та Сином Його Ісусом Христом. Якщо комусь буде цікаво, що саме відбувається зі мною, можете спитати у Санича чи написати мені листа. Початківцям: хлопці, пишіть щоденники та формули настрою перед сном, повірте, без них виходу з наркоманії немає. У багатьох, напевно, спрацьовують хибні переконання – «Я вже написав кілька щоденників, більше не буду писати, адже я вже вибрався з наркоманії». У клубі багато було таких людей, і я один із них, які думали так, але минав час, слабшає свідомість і в результаті зрив.

Так що не переставайте роботу над собою, суворо дотримуйтесь правил даних у програмі, і якщо це вам вдасться, то 95%, що ви позбавитеся залежності назавжди. Саничу, хочу подякувати тобі за літературу, яку ти мені передав, цікаві книги, мені дуже сподобалися. Ну, на цьому лист закінчую, ще раз передаю всім вітання. Бувай. Буду чекати на відповідь. Максим.

Коментар:

Знову Макс попереджає молодь про те, що робить сатана. Складається враження, що він усе зрозумів. І ось тут відбувається те страшне.

Я відмовився від Бога і прийняв сатану.

12.12.2000

Цей щоденник я напишу у вигляді листа, який буде звернений до тебе Санич, у нього я намагатимусь запхати всякої всячини. Собака, який я втратив, знайшовся, він виявляється жил з татом у тому будинку. Зараз тато живе з нами і до того будинку ходить, щоб натопити, тобто. щоб було тепло, але їхні стосунки з матір'ю, це як гра дуже поганих акторів театру та кіно. У цих відносинах немає кохання, і лише іноді проблискує якесь почуття обов'язку – хоча вони самі не знають перед чим, я вважаю, що це у них примітивне запрограмування формальностей шлюбу, та й ще чимось об'єднують їх. Мати справжня стерва, вона ніколи не перестане кричати на тата, в чомусь його звинувачує, і взагалі, знаючи більш-менш психологію людини, вона вбиває його, постійно називаючи його ганчіркою, боягузом, ледарем і ще безліч усіляких образливих і вбиваючих слів. Але вона не зупиняється на ньому, все це вона каже і мені. Ти даремно послав цю книгу про матерів наркоманів. Якщо ж вона не зрозуміла програму Шичко, брошуру для батьків, то де їй це зрозуміти. Вона черпає з цих програм те, що наркоман – це ніщо, і бачить лише мої помилки, через які я став наркоманом, але не бачить своїх, і ніколи їх не помітить,

хоча ця книга досить докладно описує їх (помилки батьків)* . Мати завжди мені казала, що я не наркоман, а токсикоман і легко піддаюся навіянню. Я ж намагався пояснити їй, що різниці між токсико- та наркоманами немає, і що допомагати мені треба, як наркоману, використовуючи релігію, вона не хотіла і слухати про це, кажучи: «Розумію, наркоманія фізична та психологічна залежність, але токсикоманія – це ж нікчемна справа, всі через це пройшли і кинули». Мені, звичайно, було прикро, що до мене таке ставлення, і я знав, хто раніше токсикоманив, вони зараз коляться, але я не казав їй цього, не бажаючи здавати своїх друзів. І тут вона прочитала цю книгу, підходить, починає знову принижувати мене зі словами: Ти наркоман. "Доперло" - подумав я, але, на жаль, пізно. Тепер мені все одно, ким мене називатимуть, я відмовився від Бога і прийняв сатану. Коли я погодився бути зі своїм повелителем, я знав, як до мене будуть ставитися оточуючі, але продовжуватиметься це доти, доки сатана - князь світу цього не заявить про себе вповні думок своїх, що вже почалося.

Я відмовився від Бога і прийняв сатану.

Прочитай одкровення у Завіті про сім печаток, розкриття їх означає перемога того, число якого 666. Вже не один друк розкрито, залишилося зовсім небагато. Це питання часу і вже не буде дня пришествя Бога, а якщо і буде, то це означатиме не інакше, як злом останньої преси, і розкриється вона від того, що не приймуть Бога. Ха-ха-ха і правитиме Землею наш майстер, який зумів заявити про себе і перемогти. Після розкриття карт, безглуздо писати про себе, і тобі навіть буде не цікаво, але я продовжу. Може, тобі цікаво, що сталося зі мною? Відповідь: 1. Перемагає сильний 2. Я втомився мучитися і за хвилину свободи розстелятися перед кожним, тобто. лестити йому, бути добрим, але скажу тобі, ув'язнення при приниженні і нерозумінні не може призвести людину до добра. Якщо ж «батьки», що оточують мене, є від Бога і не розуміють мене, я відійду від них і від Бога і знайду заспокоєння собі в Пекло з такими ж незрозумілими ангелами. А легіон героїв, закріплений у мені, припускає мені сказати, що я гріх. Гнів, злість, гордість, сріблoloбство – це об'єднує нас (занепалих ангелів), занепалих в очах Бога, але зауваж у своїх очах ми дуже високі, і це дає нам гордість свого Я, а чого потрібно ще, але не можна допускати своє Я проти Я володаря. 3. Мені більше подобається життя гріхове, навіщо ж я живу, якщо я не відчув все, що можна випробувати? Я знаю, що ти зі своїми переконаннями круто подивишся на мене, напевно станеш до мене інакше ставитися, але я, як уже написав вище, приймаючи сатану, знав через що мені доведеться пройти, і батьки, їхнє ставлення до мене – це лише початок. Але кажу тобі: Той, хто має страх і відданість до володаря, нехай не спрямує при спокусах, і буде задоволений цим. А тепер відклади на хвилину зошит і подумай, чи ти боїшся сатану – ти відклав зошит? Боїшся, значить, ти не маєш нічого від нього, але легко будеш зведений у спокусу в житті після смерті. Не боїшся - дивися, щоб це не було твоєю фатальною помилкою, я раніше так само думав. Не знаєш невизначеність, в даному випадку каже так, бо маєш у собі страх і любов до Бога і лякаєшся визнати це. Ще, якщо будеш мені надсилати щось, то не пиши нічого про церкву, про гасло клубу. Може, ти взагалі не захочеш нічого писати, але ж клуб допомагає наркоманам та їхнім сім'ям незалежно від кольору шкіри, національності, віросповідання. Ну, начебто більше писати нічого, хоча напишу тобі маленькі начерки на моє майбутнє.

1. Той, хто живе минулим, нехай не повернеться до життя. Той, хто живе справжнім, буде жити вічно. Кажу вам: прибирайте з вашого шляху тих, що заважають вам, бо вони змусять вас жити минулим і не дадуть звернутися в життя вічне, яке дає нам сатана - князь світу цього.
2. Ми нове покоління, нехай звернемося до нього і побачимо насолоду життя нашого, бо життя наше є повна свобода і жодних заповідей. Той, хто зрадив князя і звернувся до сил добра, буде покараний.

* Сповідь матері колишнього наркомана.

3. Але кажу вам, багато й нам доведеться постраждати за віру нашу, але той, хто вірить у повелителя, знайде заспокоєння душі своїй, бо душа його буде у повелителя, що не зазнає мук людей своїх.
4. Отже, живіть і куштуйте насолоду гріха людського і будьте повноцінними, маючи в собі князя нашого.

5. Ще багато всього дано буде вам від володаря, але, спокушаючись, не тішіть себе, але використовуйте те, що вже дано вам для того, щоб бути з ним.
6. Вкуся порок, не зупиняйтесь на собі, спокушайте ж і інших, щоб і вони вчинили, як ти. Той, хто служив, добре буде звернений у чини.
7. Для повного ж доказу своєї віри замість хреста майте дві сигари, запальничку і букву Е завжди з собою, це відрізняє вас від супротивників, захистить від непотрібної спокуси і буде позначенням єдиної вашої мети.

Майте ж у собі страх і відданість до нашого володаря, а той, хто має це, нехай не залякається при його спокусах, але буде задоволений цим. Це може бути початок того, що я писав тобі в моїх щоденниках. Щоденник, я довіряю тобі свої таємниці.

Охочі написати Максу, а також свої думки щодо листування – листи надсилайте на адресу фонду.

Кінець другої частини, продовження див. №44, частина третя

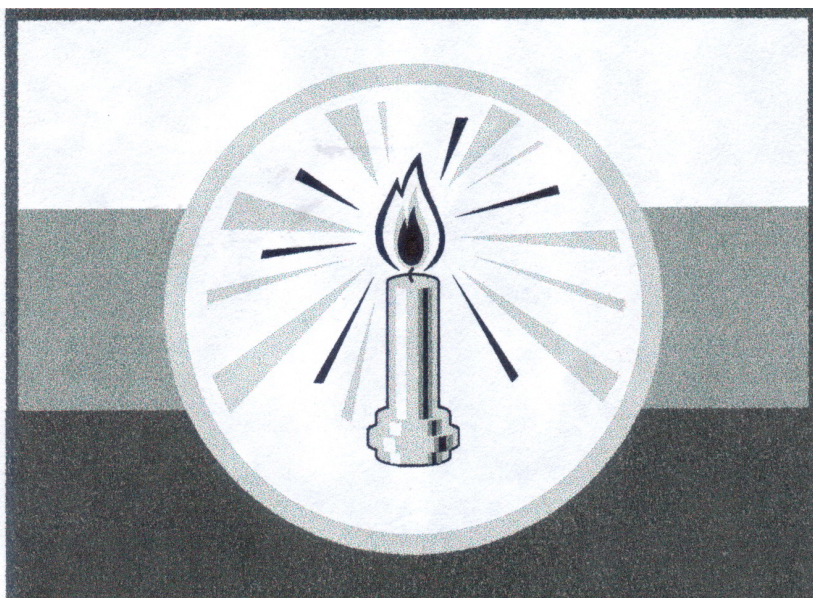
Благодійний фонд тверезості ім. Г.А. Шичко
надає безкоштовну немедичну допомогу у рятуванні від
**НАРКОМАНІЇ, ТОКСИКОМАНІЇ, КУРІННЯ, АЛКОГОЛІЗМУ, ЗАЛИШНЬОЇ
ТЕРЕЗИ,**

а так само з сімейних та особистих проблем

Росія, 620014, м. Єкатеринбург, вул. Хохрякова, 33 із 18.00.

Тел. (343) 267-17-17, 243-91-81, 76-50-91, Е - mail : narknike @ sky . ru

Охочі організувати клуби в інших містах, звертайтеся до фонду.

© Емблема Благодійного фонду тверезості
імені Геннадія Шичка.

Благодійний фонд імені Геннадія Шичка
проводить безкоштовні спец.курси з психології міжособистісних
відносин «Для тих, хто хоче кохати і бути коханим».

Література зі спец.курсу «Для тих, хто хоче кохати і бути коханим»:

1. Роберт Салліван «Несподіване кохання»
2. Карен Хорні «Невротична потреба у коханні»
3. Ієн Флемінг «Квант розради»
4. Доля наркомана
5. Відеокасета зі спец.курсом «Для тих, хто хоче кохати і бути коханим»
6. Анна Красноперко «Листи моєї пам'яті»
7. Ерік Сігл «Історія кохання». Кохання – це коли не треба говорити «вибач».

